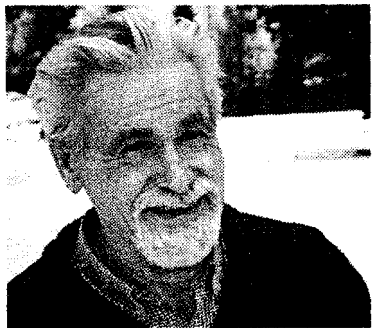

Virulane: kõik pole päris nii, nagu näidatakse

ARVET MÄGI

EVA KLAAS

eva.klaas@ajaleht.ee

Ülo Sinisalu elab umbes poole aastast Eestis, teise poole Kaukaasia mägedes Sulevi külas. Sulevi küla asub olümpiapaigale üsna lähedal, olles, tõsi küll, Abhaasia, mitte Venemaa koosseisus.

“Eestlaste jalajälg on kahel korral olnud olümpial nähtav, väikese rahva puhul on see märkimisväärne. Esimest korda 1980. aastal, kui Moskva mängude purjeregatt toimus Tallinnas. Teist korda nüüd, kui mängud toimuvad Kaukaasia eestlaste aladel,” leidis Sinisalu.

Ülo Sinisalu on Sulevi külaga seotud alates 1964. aastast, kui abiellus, hiljem läksid nende teed naisega küll lahku, kuid armastus Kau-

Rägavere vallas Mõedaku lähedal elav ning sealse Völumäe dendropargi hooldaja, kunagine TPI õppejõud, pensionär Ülo Sinisalu on ise praeguse olümpiapiirkonnaga tihedalt seotud.

kaasia vastu jäi ning nüüd on tal põlises eesti külas oma elamine. Tõsi, suurima osa Sulevi ning sealsamas asuvate Salme ja Linda küla elanikest moodustavad praegu hoopis armeenlased.

“Mulle meeldib sealne kliima, ka inimesed,” ütles Sinisalu.

Sinisalu on kursis ka sellega, mis toimub Vene poolal asuvates eestlastega seotud paikades.

Ta mäletab ise, kui 2006. aastal tähistati Punase Lageda asunduse 120. sünnipäeva ja eestlastele olulise peo korraldasid võimud. “Vene inimese lahkus on tegelikult piiritu,” lausub Sinisalu.

Siis avati Punasele Lagedale ka mälestusmärk, milleks on kaheksameetrine tamm, kuhu välk sisse löönud (pildil). Tamme sisse raiuti küla ajalugu 1886. aastast alates.

Kuigi küladel pole enam omaaegset hiilgust, peavad eestlased Sotši ümbruses, nii Venemaal kui Abhaasias, oluliseks säilitada oma keelt ja kultuuri.

Ülo Sinisalu sõnul ei peaks Sotši olümpiamängude kohta liikuvat infot võtma absoluutse tõena. “Muidugi võib öelda, et olümpiarajatisi püstitades on rikutud ökoloogilist tasakaalu, kuid rahvuspargi territooriumi arvestades on need alad väiksed. Mingit terroriohtu, millest räägitakse, ei ole, see on müüt,” kõneles Sinisalu.

Eilne Pärnu Postimees vahendab Anton Hansen Tammsaare majamuseumi juhataja Diana Orav-Gubareva juttu, kes ütleb, et kõik pole sugugi nii, nagu mõnel pool kirjutatakse ja räägitakse. Näiteks see, nagu oleks ajalooline eestlaste küla Esto-Sadok (Eesti Aiake) olümpia eel buldoosritega maa pealt pühitud, olevat pahatahtlik info.

Diana Orav-Gubareva kinnitusel on külakese majad alles, jäävad vaid suurte varju. Küll aga on pilt varasemaga võrreldes tundmatuseni muutunud.

Kui enne olümpiaaastat oli Esto-Sadoki külas sadakond maja, siis

nüüd on kerkinud rida viiekorruselisi elamuid, hotelle, kaubamaju.

Ülo Sinisalu teab samuti, et külasid ei hävitatud, tõsi küll, maid osteti kokku ning päris mäenõlvadele jäävad majad lammutati. “Maa eest tasuti üsna heldelt ja majade eest pakuti kas kompensatsiooni rahas või uut elupaika,” ütles Sinisalu.

